

РЕШЕНИЕ

№ 342

гр. Кюстендил, 20.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – КЮСТЕНДИЛ в публично заседание на девети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Веселина Д. Джонева

при участието на секретаря Вергиния Хр. Бараклийска
като разглежда докладваното от Веселина Д. Джонева Гражданско дело № 20221500100680 по описа за 2022 година

Делото е образувано по исковата молба на П. Е. А., с ЕГН *****, с постоянен адрес в гр.Кюстендил, ул.,*** №33-А, подадена чрез пълномощника адв.Св.К. от АК-Кюстендил, същата и като съдебен адресат с адрес: гр.Кюстендил, ул.,*** №35-А, срещу Е. Т. А., с ЕГН *****, с постоянен адрес в гр.Кюстендил ул.,*** №21, вх.Б, ет.4, ап.33, Р. И. А. с ЕГН ***** и М. Х. В. с ЕГН *****, двамата с постоянен адрес в гр.Кюстендил, ул.,*** №33А. Предявени са искове, както следва: с правно основание чл.62 ал.4 от СК - за оспорване произхода на ищцата от вписания като неин баща в акта й за раждане Е. Т. А., както и с правно основание чл.69 от СК - за установяване, че биологичен баща на ищцата е Р. И. А..

Ищцата твърди, че ответницата М. В. е нейна майка, която се е намирала в граждански брак с ответника Е. А., сключен на 07.03.1992г. и прекратен с развод с решение по гр.д.№1206/2004г. по описа на КНРС, влязло в сила на 12.09.2005г. Сочи, че съпрузите по този брак се намирали във фактическа раздяла повече от пет години преди подаване на исковата молба за развод, не поддържали никакви, в това число и интимни контакти помежду си, като Е. А. живеел и работел в ***. Ищцата П. А. е била родена на 12.11.2004г. и в акта й за раждане като баща е бил вписан съпругът на майката. Ищцата сочи, че още по време на брака на майка й с Е. А., майка й М. В. е заживяла на съпружески начала с Р. А. и именно от връзката на майка й с него същата е била зачената и родена. Поддържа, че не съпругът на майка й, а Р. А. е неин биологичен баща, за какъвто тя винаги го е възприемала. Поддържа, че помежду им е имало връзка близка, емоционална, трайна и съответна на връзката родител-дете.

Ищцата желае да обори съдържащата се в чл.61 ал.1 от СК законова презумпция за бащинство и да докаже, че не е могла да бъде зачената от съпруга на майката, като същевременно желае да бъде установен биологичният й произход от Р.А.. Претендира с уважаването на иска, да бъде отразена и надлежна промяна в имената й.

Ответникът Е. А. е участвал в производството, чрез назначен особен представител в хипотезата на чл.47 ал.6 от ГПК, а именно адв.Кр.Х. от АК-Кюстендил. В депозирания отговор е изразено становище за допустимост на иска, а в хода на устните

състезания се поддържа, че законната презумпция за бащинство е била оборена и исковата претенция се явява основателна. Прави се искане разносните по делото да не бъдат възлагани в тежест на ответника, с оглед естеството на иска и практиката на ВКС.

В срока по чл.131 от ГПК, ответниците Р. А. и М. В., първият чрез пълномощника му по чл.32 т.2 пр.3 от ГПК М.В., са подали отговор на исковата молба, в който е изразено становище за допустимост на исковете. В хода на устните състезания ответницата М.В. прави искане за уважаване на исковете.

В хода на съдебното производство и след упражняване на правото на отговор, на 19.05.2023г. ответникът Р. И. А. е починал. С определение №464 от 29.06.2023г. е заличен като страна по делото, починалия ответник Р. И. А., с ЕГН ***** и са конституирани като ответници по делото, неговите правоприменници: П. П. А., с ЕГН *****, майка, и И. С. А., с ЕГН *****, баща, двамата с адрес в гр.Кюстендил, ул.,**** №16. Новоконституираните ответници правят искане за постановяване на решение, съобразно доказателствата по делото.

Окръжен съд-Кюстендил, след като се запозна с доказателствата по делото и след като прецени същите поотделно и в тяхната съвкупност, при условията на чл.235 ал.2 от ГПК, намери за установено следното от фактическа страна:

М. Х. В. и Е. Т. А. са бивши съпрузи, чиито брак е бил прекратен с развод с решение от 19.07.2005г. по гр.д.№1206/2004г., влязло в сила на 02.09.2005г.

Ищцата П. Е. А. е родена на 12.11.2004г. от майка М. Х. А. (след прекратяване на брака с фамилия „В.“) и с вписан баща Е. Т. А., тогава неин съпруг.

На 28.12.2007г. М. Х. В. е сключила граждански брак с Р. И. А..

От показанията на свидетелите М. Е. А., дъщеря на М. В. и Е. А. и Б. П. В., майка на М. В. и баба на ищцата, се установява, че през 1998г.-1999г. Е. А. напуснал съпругата си М.В. и двете си деца от нея – М. и Христина, и се установил да живее в Мадрид, ***, където пребивавал без прекъсване до 2022г. През този период съпрузите контактували рядко по телефона и нямали никакви интимни контакти. М. В. се запознала с Р. А. през 2003г. и няколко месеца по-късно заживели заедно. А. никога не е имал съмнения, че П. е негов дъщеря и отношенията помежду им били именно като отношения баща и дъщеря.

От заключението по назначената ДНК експертиза, със задача след като се запознае с материалите по делото и изетите от д-р В.Н. и съхранявани от същия, образци за сравнително изследване от Р. А., както и след като иземе образци за сравнително изследване от П. А. и от М. В., да даде отговор на въпроса: Каква е вероятността Р. И. А. да е баща на П. Е. А., родена от майка М. Х. В., се установява, че при определените ДНК профили и разпределение на детски алели, вероятността Р. И. А. да е биологичен баща на ищцата, родена от майка М. В., е $PP=0.9999999999$ (при гранични стойности от 0 до 1) – всички немайчини алели в ДНК профила на П. Е. А. съвпадат с алел от съответния locus в ДНК профила на Р. И. А..

При така установената фактическа обстановка, се налагат следните правни изводи:

Исковите претенции са допустими.

Искът за оспорване на произход е предявен от субект, на когото с чл.62 ал.4 от СК е признато правото да оспори бащинството, а именно – детето, като наред с това искът е предявен в преклузивния срок, предвиден в тази разпоредба – до една година от навършване на пълнолетие – ищцата е навършила пълнолетие на 12.11.2022г., а искът е предявен на 02.12.2022г.

Искът за установяване на произход от бащата е предявен от правно легитимиран субект по предписанието на чл.69 от СК – детето, и в предвидения в тази разпоредба

преклузивен срок – до 3 години от навършване на пълнолетие.

Допустимите искиви претенции са и основателни.

Според чл.62 ал.4 от СК, детето може да оспори, че съпругът на майката е негов баща, като докаже, че то не е могло да бъде заченато от него. Успешното провеждане на подобно доказване би довело до оборване на установената в чл.61 ал.1 от СК законова презумпция за бащинство, според която съпругът на майката се счита за баща на детето, родено по време на брака или преди изтичането на триста дни от неговото прекратяване. За целта ищцата следва да ангажира доказателства, изключващи по несъмнен начин възможността същата да е била зачената от Е. А..

Според съда, установените по делото факти водят до категоричен извод, че Е. А. не е биологичен баща на ищцата. От показанията на свидетелите стана ясно, че съпрузите не са имали никакви физически и интимни контакти от 1998г.-1999г. насетне, като същевременно от съдебната ДНК експертиза се установи по несъмнен начин, че П. е зачената от друг мъж.

Налага се извод, че П. А. не е могла да бъде зачената от съпруга на майката, с което презумпцията по чл.61 ал.1 от СК следва да счита за оборена.

Предявеният иск по чл.62 ал.4 от СК следва да бъде уважен и да се признае за установено, че ответникът Е. Т. А. не е биологичен баща на ищцата.

Основателен е и следва да се уважи и искът за установяване на произход на ищцата от Р. И. А., който иск съдът намира за категорично доказан от извода, направен от вещото лице по назначената ДНК експертиза, който е в посока на налична вероятност за бащинство от порядъка на абсолютния максимум – според вещото лице вероятността Р. И. А. да е биологичен баща на ищцата, родена от майка М. В., е $PP=0.9999999999$ (при гранични стойности от 0 до 1).

Същевременно, с оглед успешното провеждане на предявените иски, следва да се разпорежи извършване на корекция в акта за раждане на детето, като вписания баща бъде заличен и вместо това като баща се впише Р. И. А., както и следва да се постанови промяна в бащиното и фамилното имена на детето, които следва да се образуват, съгласно чл.13 и чл.14 от ЗГР, като вместо „Е. А.“ бащиното и фамилното име на ищцата бъдат променени на „Р.ова А.“, като за бащиното име се вземе собственото име на бащата, а за фамилно – фамилното име на бащата, със съответните наставки.

Разноските следва да останат така, както са направени - когато предявяването на иска е законно необходимо, за да се постигне даден правен резултат, отговорността за разноски се разпределя по други правила, а не съобразно чл.78 от ГПК. В тези хипотези попадат и производствата по оспорване на произход, които се осъществяват само по съдебен ред, поради което общото правило е, че всяка от страните следва да понесе разноските, които е направила, освен ако насрещната страна е била недобросъвестна, оспорила е иска или същият е бил отхвърлен /в т.см. вж. определение №456 от 02.10.2012г. на ВКС по ч.гр.д. №422/2012г., II г. о., ГК/. С оглед изхода на делото, в настоящия случай не е налице изключение от посоченото правило.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявения от П. Е. А., с ЕГН *****, иск с правно основание чл.62 ал.4 от СК, че Е. Т. А., с ЕГН *****, с постоянен адрес в гр.Кюстендил ул.,**** №21, вх.Б, ет.4, ап.33, **не е биологичен баща** на детето П. Е. А., родена на *** с ЕГН *****, от майка М. Х. В. с ЕГН *****.

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявения от П. Е. А., с ЕГН *****, иск с правно основание чл.69 от СК, че Р. И. А. с ЕГН *****, понастоящем покойник, **е биологичен баща** на детето П. Е. А., родена на *** с ЕГН *****, от майка М. Х. В. с ЕГН *****.

ПОСТАНОВЯВА в акта за раждане на П. Е. А., с ЕГН *****, да се отрази промяна, изразяваща се в заличаване на Е. Т. А. с ЕГН *****, като баща и вписване като баща на същата на Р. И. А. с ЕГН *****.

ПОСТАНОВЯВА в акта за раждане да се отрази промяна в бащиното и фамилното име на детето П. Е. А. с ЕГН *****, като същите бъдат променени съответно на „Р.ова А.“, или – занапред детето да се именува „**П. Р.ова А.**“.

Решението може да се обжалва с въззивна жалба пред Апелативен съд-София в двуседмичен срок от датата на връчване на препис от същото.

След влизане в сила на решението, заверен препис от същото да се изпрати на Община Кюстендил, служба „Гражданска регистрация и административно обслужване“ за отразяване на съответните промени в данните за гражданско състояние на П. Е. А., с ЕГН *****.

Съдия при Окръжен съд – Кюстендил: _____